

OŚM.6220.20.2015.OŚ

DECYZJA

Na podstawie art. 104 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 2096), art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 75 ust.1 pkt 4, art. 77 ust.1 pkt 1, 2 i 4 oraz art. 80 ust. 1 pkt 1, 2 i 3, oraz art. 81 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 2081), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 1936), oraz zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 102 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 roku, poz. 71), po rozpatrzeniu wniosku Pana Tomasza Biniewskiego, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz po ponownym rozpatrzeniu sprawy i uwzględnieniu aktualnego orzecznictwa

Wójt Gminy Wągrowiec orzeka:

odmówić zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego do hodowli trzody chlewnej wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działce nr 164 - obręb ewidencyjny Łekno, Gmina Wągrowiec.

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu wniosku pana [Tomasza Biniewskiego] o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego do hodowli trzody chlewnej wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 164, obręb ewidencyjny Łekno, przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, Wójt Gminy Wągrowiec w dniu 4 maja 2018 roku wydał decyzję odmawiającą zgody na realizację ww. przedsięwzięcia. Od powyższego odwołał się Inwestor [] pismem z dnia 21 maja 2018 roku.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile decyzją znak: SKO.4150.851.14.2018.OS z dnia 22 czerwca 2018 roku (doręczoną do Urzędu Gminy Wągrowiec 11 września 2018 roku) uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i sprawę przekazało do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Pomiędzy wydaniem powyższej decyzji, a dostarczeniem jej wnioskodawcy, tut. Organowi oraz stronom postępowania, 5 września 2018 roku Inwestor wniósł ponaglenie bezpośrednio do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile, w związku z nierozpatrzeniem w terminie przez SKO w Pile jego odwołania od decyzji Wójta Gminy Wągrowiec. Postanowieniem z dnia 14 września 2018 roku (znak: SKO.4150.1325.34.2018.OŚ) SKO w Pile uznało ponaglenie za nieuzasadnione wskazując, iż beczynność nie miała miejsca, albowiem przed upływem terminu załatwienia sprawy Kolegium podjęło decyzję, a w dacie rozpoznawania ponaglenia decyzja była już doręczona pełnomocnikowi strony.

W okresie tym zarówno do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile, jak i do Urzędu Gminy Wągrowiec wpłynął protest przeciwko realizacji planowanego przedsięwzięcia, podpisany przez 94 osoby. Powyższe potwierdziło, iż inwestycja wywołuje poważny konflikt społeczny, co w swoim odwołaniu podważał Inwestor wskazując na złą wolę organu prowadzącego.

Następnie, pismem z dnia 25 września 2018r. pan [Tomasz Pawlak] (strona postępowania) wniósł sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, wnioskując o uchylenie w całości decyzji SKO w Pile oraz wstrzymanie jej wykonania w całości.

W dniu 4 października 2018 roku organ prowadzący postępowanie wniósł do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile o zwrot akt sprawy, celem ponownego jej rozpatrzenia. 12 października 2018 r. dostarczono do tut. Urzędu postanowienie SKO w Pile odmawiające wstrzymania wykonania decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile znak: SKO.4150.851.14.2018.OŚ z dnia 22 czerwca 2018

roku oraz informację, iż akta sprawy nie mogą być zwrócone do organu I instancji, z uwagi na wniesienie sprzeciwu i przekazanie ich do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

15 października 2018 roku pan [redacted], wniósł ponaglenie „na beczynność i złą wolę organu” w przedmiotowym postępowaniu do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile, za pośrednictwem Wójta Gminy Wągrowiec.

Postanowieniem z dnia 25 października 2018 roku Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile uznało ponaglenie za uzasadnione i wyznaczyło 30 dniowy termin załatwienia sprawy. Z uwagi na fakt, iż w chwili dostarczenia postanowienia SKO w Pile w tut. Urzędzie nie znajdowały się akta sprawy pismem z dnia 8 listopada zawiadomiono Inwestora oraz strony postępowania o terminie załatwienia sprawy, do dnia 14 grudnia 2018 roku.

Jednocześnie pismem z dnia 8 listopada 2018 r. organ prowadzący postępowanie wystąpił o zwrot akt sprawy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu.

15 listopada 2018 roku do Urzędu Gminy Wągrowiec wpłynęło kolejne ponaglenie Tomasza Biniewskiego „na beczynność i złą wolę Organu”, które przesłano do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile pismem z dnia 17 listopada 2018 roku. Postanowieniem z dnia 23 listopada 2018r. znak: SKO.4150.1584.45.2018.OŚ SKO w Pile uznało ponaglenie za nieuzasadnione.

W odpowiedzi na wniosek tut. Organu 19 listopada 2018 roku akta przedmiotowego postępowania zostały przesłane z Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego do Urzędu Gminy Wągrowiec, celem dokonania ich kopii.

Kolejno, pismem z dnia 5 grudnia 2018 roku ponownie zawiadomiono strony postępowania o zebraniu materiałów do rozstrzygnięcia sprawy dotyczącej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wyznaczając jednocześnie pięciodniowy termin do wypowiedzenia się w sprawie, złożenia uwag czy wniosków. Z uwagi na fakt, iż nie uzyskano potwierdzenia odbioru zawiadomienia przez wszystkie ze stron postępowania, [redacted] zachowanie 5-dniowego terminu do zapoznania się z dokumentacją nie byłoby możliwe przed uprzednio wskazanym terminem wydania decyzji, pismem z dnia 11 grudnia 2018 roku poinformowano o nowym terminie załatwienia sprawy, tj. do 31 grudnia 2018 roku. W związku z wnioskiem Inwestora o zorganizowanie spotkania informacyjnego z osobami zainteresowanymi planowaną inwestycją, ponownie przedłużono termin załatwienia sprawy.

W dniu 15 stycznia 2019 roku w sali widowiskowej w Łeknie, na wniosek Inwestora pana [redacted] Biniewskiego, miało miejsce spotkanie dotyczące planowanego przedsięwzięcia. Uczestniczyli w nim: Inwestor wraz z pełnomocnikiem, Wójt Gminy Wągrowiec, Sekretarz Gminy Wągrowiec oraz mieszkańcy Łekna i pobliskich miejscowości (zgodnie z listą obecności 92 osoby). Pełnomocnik wnioskodawcy omówił planowaną inwestycję, odnosząc się także do zarzutów podnoszonych we wnioskach przeciw jej realizacji, Wójt zaś podjął próbę uzgodnienia z zebranymi alternatywnej lokalizacji inwestycji. Uczestnicy spotkania sprzeciwili się realizacji planowanej chlewni w Łeknie, nie wskazując jednocześnie innego miejsca na przedmiotową inwestycję.

Podczas spotkania poddano uczestniczącym mieszkańcom pod głosowanie lokalizację przedsięwzięcia, zgodnie z zamierzeniem Inwestora. Spośród obecnych, za wskazaną lokalizacją opowiedziało się 13 osób, 58 osób przeciw lokalizacji chlewni na wnioskowanej działce w Łeknie, natomiast 7 osób wstrzymało się od głosu.

Ponownie analizując zgromadzoną dokumentację oraz aktualne orzecznictwo Organ podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w decyzji z dnia 4 maja 2018 roku.

Postępowanie w przedmiotowej sprawie tj. wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego do hodowli trzody chlewnej (1.000 szt. tuczników w systemie bezściółkowym na betonowych rusztach – 140 DJP) wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr 164 - obręb ewidencyjny Łekno wszczęto na wniosek z dnia 9 grudnia 2015r., prawidłowo uzupełniony w dniu 13.01.2016r. pana [redacted] Biniewskiego, działającego za pośrednictwem pełnomocnika - pani [redacted] Karmolińskiej-Słotkowskiej, HEKO ul. [redacted] 4, 60-301 Poznań.

Planowane przedsięwzięcie zostało wymienione w § 3 ust. 1 pkt 102 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie określenia rodzaju przedsięwzięć mogących znacząco

oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016r. poz. 71), jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których ocena oddziaływania na środowisko może być wymagana.

W związku z art. 63 ust. 1 oraz art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 2086) zwanej dalej *ustawą oos*, przeprowadzono postępowanie w sprawie ustalenia konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W tym celu pismem z dnia 11.02.2016r. wystąpiono do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wągrowcu oraz do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, o wydanie opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. O powyższym wystąpieniu pismem z dnia 17.02.2016 r. zawiadomiono strony postępowania.

W odpowiedzi Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wągrowcu pismem nr ON.NS-452-3-7/16 z dnia 29.02.2016r. zajął stanowisko, że planowane przedsięwzięcie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a zakres raportu powinien być zgodny z art. 66 ust. 1 *ustawy oos* i obejmować w szczególności:

- „- opis planowanego przedsięwzięcia (lokalizacja przedsięwzięcia, rozwiązania techniczne i technologiczne, sposób zagospodarowania terenu),
- charakterystykę stanu środowiska,
- ocenę wpływu planowanego przedsięwzięcia na otaczające środowisko oraz zdrowie ludzi,
- określenie zasięgu uciążliwości przedsięwzięcia (dot. głównie emisji zanieczyszczeń do powietrza i emisji hałasu),
- graficzne przedstawienie najbliższej zabudowy, wraz z określeniem jej przeznaczenia oraz podanie odległości inwestycji od najbliższych terenów objętych ochroną akustyczną (a nie budynku),
- opis przewidywanych działań mających na celu zapobieganie i ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi,
- analizę możliwych konfliktów społecznych,
- propozycje monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego eksploatacji,
- wnioski końcowe.”

Jednocześnie Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego pismem nr WOO-IV.4240.239.2016.AC.6 z dnia 21.04.2016r. wyraził opinię że dla planowanego przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

W toku prowadzonego postępowania w dniu 23.02.2016r oraz 02.03.2016r. do Urzędu Gminy Wągrowiec wpłynęły dwa protesty indywidualne od stron postępowania dot. realizacji planowanego przedsięwzięcia. W dniu 29.02.2016r. wpłynął również protest podpisany przez „Mieszkańców Wsi Łekno”. Powyższe protesty przeciw planowanej budowie chlewni na działce nr 164 w Łeknie, w dniu 2.03.2016r. przesłano do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu. Ponadto 10 marca 2016r, wpłynął protest od Pszczelarzy z Łekna podpisany przez 5 osób.

Wskutek zawiadomienia stron o wydanych opiniach przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wągrowcu oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, do Urzędu Gminy Wągrowiec wpłynęły kolejne protesty w tej sprawie, w tym jeden indywidualny od strony postępowania oraz jeden zbiorowy podpisany przez 76 mieszkańców wsi Łekno. Powyższe uwidoczniło, iż inwestycja wywołuje poważny konflikt społeczny.

Po przeanalizowaniu akt sprawy, w oparciu o uzyskane opinie oraz informacje zawarte w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, a także uwzględniając środowiskowe uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 wyżej wymienionej *ustawy oos*, dzieląc stanowisko Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wągrowcu, postanowieniem nr OŚM.6220.20.2015.OŚ z dnia 23 czerwca 2016 roku nałożono na Inwestora obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz ustalono zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Następnie, wypełniając dyspozycję art. 63 ust. 5 *ustawy oos* [(...) organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu

przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko], postanowieniem z dnia 15.07.2016r. zawieszono przedmiotowe postępowanie.

W dniu 08.08.2016 roku, Pełnomocnik Inwestora przedłożył raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, opracowany w sierpniu 2016r. przez mgr. inż. [imię Karmolińska-Słotkowska] oraz mgr. inż. [imię Czarnik]. Jako uzupełnienie, w dniu 18 sierpnia 2016 przedłożono kserokopię umowy użyczenia gruntów rolnych w celu wywozu wyprodukowanego nawozu naturalnego podpisaną [imię i nazwisko] 62-280 Łaskowo, zawartej na czas nieokreślony.

Analiza przedłożonych dokumentów wykazała, że raport nie został opracowany zgodnie z zakresem określonym w postanowieniu Wójta Gminy Wągrowiec z dnia 23.06.2016r., wobec czego postanowieniem z dnia 07.09.2016r. odmówiono podjęcia zawieszonego postępowania.

W dniu 16 listopada 2016 roku Pełnomocnik Inwestora przedłożył skorygowany raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, opracowany w listopadzie 2016r. przez zespół autorów: mgr inż. [imię Karmolińska-Słotkowska], dr inż. [imię Holderna Odachowska] oraz inż. [imię Gaczkowski]. Po analizie dokumentu stwierdzono, że raport nadal nie został opracowany zgodnie z zakresem określonym w postanowieniu Wójta Gminy Wągrowiec z dnia 23.06.2016r., wobec czego postanowieniem z dnia 14.12.2016r. ponownie odmówiono podjęcia postępowania w przedmiotowej sprawie.

Pismem z dnia 07.04.2017r. Pan [imię i nazwisko] zawiadomił Urząd Gminy Wągrowiec o wypowiedzeniu pełnomocnictwa udzielonego mgr. inż. [imię Karmolińskiej-Słotkowskiej].

W dniu 07.06.2017 roku Inwestor przedłożył uzupełnienie do raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko opracowane przez mgr. inż. [imię i nazwisko] w czerwcu 2017 roku. Po analizie przedłożonego dokumentu, postanowieniem z dnia 06.07.2017r. po raz kolejny odmówiono podjęcia zawieszonego postępowania.

W dniu 04.08.2017r. Pan [imię i nazwisko] przedłożył kolejne uzupełnienie do raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko opracowane przez mgr. inż. [imię i nazwisko]. Analiza całokształtu przedłożonej dokumentacji pozwoliła podjąć w dniu 01.09.2017r. zawieszone postępowanie i przystąpić do przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Działając na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1 i 2 ww. ustawy o oś, pismami z dnia 13.09.2017r. wystąpiono do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu (RDOŚ) o uzgodnienie warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia, polegającego na budowie budynku inwentarskiego do hodowli trzody chlewnej wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działce nr 164 obręb ewidencyjny Łekno, Gmina Wągrowiec, oraz do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wągrowcu (PPIS) o wydanie opinii na temat planowanej Inwestycji.

Jednocześnie zapewniając udział społeczeństwa w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, obwieszczeniem z dnia 26.09.2017r. podano do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego do hodowli trzody chlewnej wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działce nr 164 obręb ewidencyjny Łekno, Gmina Wągrowiec.

Obwieszczenie wywieszono na tablicach ogłoszeń w siedzibie Urzędu Gminy Wągrowiec oraz w pobliżu miejsca realizacji przedsięwzięcia, tj. w miejscowościach Łekno, Koninek i Siedleczko, a także opublikowano je w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Gminy Wągrowiec i przesłano stronom postępowania. W obwieszczeniu umieszczono wszystkie wymagane prawem informacje, zgodnie z art. 33 ust. 1 w/cyt. ustawy o oś, w tym również wskazano 21 dniowy tj. od dnia 03.10.2017 roku do 23.10.2017 roku włącznie, termin do składania uwag i wniosków.

Planowane przedsięwzięcie wzbudziło powszechny sprzeciw zarówno stron, mieszkańców gminy, jak i organizacji.

W efekcie przeprowadzonego postępowania z udziałem społeczeństwa zostały złożone liczne uwagi i protesty. W w/wyznaczonym 21-dniowym okresie wpłynęły protesty i uwagi od: Pani Ireny Szatkowskiej; Części Mieszkańców ul. Podgórznej w Łeknie (6 osób); Pani Krystyny Chosińskiej; Pani Stefani Pawlak; Pana Tomasza Pawlak; Państwa Genowefy i Feliksa Stelmach; Pana Floriana Zielińskiego; Pani Moniki

- Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wągrowcu pismem nr ON.NS-452.4.8/17 z dnia 31.10.2017r. zaopiniował warunki w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych dla ww. przedsięwzięcia z czterema zastrzeżeniami:

„ - należy zapewnić zaplecze sanitarno-higieniczne dla pracowników w czasie fazy realizacji przedsięwzięcia; zaplecze socjalno-higieniczne powinno odpowiadać obowiązującym w tym zakresie przepisom BHP;

- w przypadku przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza należy zastosować dostępne rozwiązania techniczne redukujące ich emisję do dopuszczalnych poziomów;

- od strony zabudowy mieszkaniowej zaleca się obsadzić działkę pasem zieleni izolacyjnej niskiej i wysokiej;

- inwestycję należy realizować zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie (Dz. U. z 2014 roku, poz. 81) oraz z ustawą o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2017 roku, poz. 668)”.
- Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, postanowieniem nr WOO-I.4242.164.2017.KB.7 z dnia 15.01.2018r. (data wpływu 18.01.2018r.) uzgodnił realizację przedsięwzięcia określając 17 warunków jej realizacji:

- „1.W projektowanym budynku chlewni na powierzchni hodowlanej 940 m², w 34 kojcach na rusztach betonowych utrzymywać maksymalnie 1000 szt. tuczników (t.j. 140 DJP).
- 2.Na projektowanym obiekcie inwentarskim zainstalować maksymalnie 4 wentylatory dachowe o poziomie mocy akustycznej nie wyższym niż 86 dB każdy.
- 3.Wentylatory konserwować zgodnie z zaleceniami producenta.
- 4.Ruch pojazdów ciężkich ograniczyć do pory dnia, tj. godz. 6:00 do 22:00.
- 5.Budynek chlewni utrzymywać w czystości oraz zapewniać odpowiednią temperaturę i wilgotność wewnątrz poprzez sprawny system wentylacji mechanicznej.
- 6.Wyloty wentylatorów dachowych zaprojektować jako pionowe, otwarte, rozmieszczone na wysokości min. 5 m n.p.t. i o średnicy 0,6 m.
- 7.Zastosować automatyczny system napełniania silosu paszowego ograniczający emisję pyłu podczas jego napełniania.
- 8.Do żywienia zwierząt stosować pasze niskobiałkowe.
- 9.Nie ogrzewać budynku chlewni ze źródeł powodujących emisję zanieczyszczeń do powietrza.
- 10.Odbiór gnojowicy prowadzić z wykorzystaniem hermetycznego złącza.
- 11.Sztuki padłe magazynować w szczelnym, metalowym pojemniku ustawionym na betonowej posadzce, a następnie przekazywać do przetwarzania zgodnie z przepisami szczegółowymi.
- 12.Gnojowicę w projektowanym budynku magazynować w szczelnym zbiorniku pod rusztami.
- 13.Gnojowicę wykorzystywać jako nawóz naturalny na gruntach własnych oraz przekazywać innym podmiotom na podstawie przepisów szczegółowych.
- 14.Monitorować zużycie wody i niezwłocznie usuwać wykryte nieszczelności instalacji do przesyłu wody.
- 15.Czyszczenie budynku inwentarskiego prowadzić z użyciem czystej wody. Powstające odcieki zagospodarować wraz z gnojowicą.
- 16.Dezynfekcję prowadzić metodą zamgławiania, bez generowania ścieków z użyciem środków biodegradowalnych.
- 17.Wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych odprowadzać w sposób niezorganizowany do gruntu w granicach nieruchomości, do której Inwestor posiada tytuł prawny, bez powodowania szkody dla terenów sąsiednich.

Organ prowadzący postępowanie zwraca uwagę na fakt, że warunek określony w pkt 17 jest niezgodny z zamiarem Inwestora, i przy wielkości oraz kształcie i konfiguracji terenowej działki jest niewykonalny. Sam Inwestor w toku postępowania w pkt 2 uzupełnienia do raportu z lipca 2017r. wskazał, iż w celu minimalizacji oddziaływania na działki sąsiednie zakłada budowę szczelnego zbiornika podziemnego, którego zadaniem będzie gromadzenie wód opadowych i roztopowych z terenu trwałego, tj. utwardzonego i pełniącego funkcje komunikacyjną, rozładunkową, przeładunkową i dostawczą, wód

Zielinskiej; Państwa Grzegorza i Jowity Strzyżyńskich; Pani Joanny Cholewińskiej; Pani Zuzanny Czerwńskiej; Pana Stefana Czerwńskiego; Pani Małgorzaty Czerwńskiej; Pani Ewy Chosińskiej; Pana Dagniewa Tomczaka; Towarzystwa Miłośników Łekna; Pana Tomasza Kubiaka; Pani Sylwii Kubiak; Pana Piotra Peplińskiego; Pani Małgorzaty Komasy; Regionalnego Związku Pszczelarzy Wielkopolski Północnej w Chodzieży KP Łekno –podpisany przez 17 osób; Mieszkańców wsi Koninek – podpisany przez 48 osoby; Części mieszkańców w Łeknie –podpisany przez 11 osób.

W w/w uwagach i protestach podnoszono następujące kwestie: pogorszenia warunków życia okolicznych mieszkańców; naruszenia własności osób trzecich; uciążliwości odorowej; miejsca wykorzystywania nawozów naturalnych; braku możliwości kontroli nawożenia zwłaszcza na gruntach użyczonych; podtapiania gruntów sąsiednich przez spływ wód opadowych i roztopowych z terenów utwardzonych; możliwości zanieczyszczenia wód; skażenia środowiska przyrodniczego; zagrożenia mikrobiologicznego; braku możliwości zastosowania odpowiednio szerokiego pasa zieleni izolacyjnej; braku możliwości wykonania jakichkolwiek nasadzeń bez naruszenia własności osób trzecich; ryzyko rozszczelnienia zbiornika na gnojowicę przez korzenie drzew; niszczenie dróg publicznych związane np. z wywożeniem gnojowicy; zniszczenie krajobrazu i walorów kulturowych Łekna; negatywnego wpływu planowanej inwestycji na rozwój agroturystyki i rolnictwa ekologicznego; pogorszenie komfortu życia mieszkańców; uciążliwości odorowej jaka już obecnie występuje wskutek hodowli prowadzonej przez Inwestora przy ul. Jeziornej; zagrożenia zdrowotnego i epidemiologicznego; uciążliwości związanej ze wzmożonym ruchem samochodami ciężarowymi; negatywnego wpływu tuczu kontraktowego na koniunkturę pogłowia rodzimej produkcji świń; nierzetelności raportu np. w kwestii róży wiatrów; brak utwardzonej jedynej drogi dojazdowej, którą miałyby się odbywać transport trzody i pasz; brak wodociągu; zbyt małą działką na tak duży obiekt - szerokości działki, która wynosi faktycznie ok. 17m; wskazywano na możliwość zanieczyszczenia wód powierzchniowych wylewaną na pola uprawne gnojowicą, powstałą podczas eksploatacji chlewni; spadku cen nieruchomości.

W powyższych pismach zarówno strony postępowania, jak i okoliczni mieszkańcy wyrazili stanowczy sprzeciw do realizacji dla przedmiotowego przedsięwzięcia, w szczególności obawiając się uciążliwości odorowej oraz skażenia wód.

Zgłoszone wyżej uwagi zostały przez organ prowadzący postępowanie przeanalizowane, obawy uznane za zasadne i uwzględnione przy podejmowaniu przedmiotowej decyzji. Ponadto kserokopie złożonych protestów zostały przekazane do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu i do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wągrowcu, w celu uwzględnienia zawartych w nich uwag przy uzgadnianiu warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

W toku prowadzonego przed Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu postępowania wyjaśniającego, pismem z dnia 01.12.2017r. Inwestor ogólnie i wybiórczo odniósł się do uwag zgłaszanych przez społeczeństwo, np. zarzucając kilkudziesięciu osobom nieprawdę w stosunku do zgłaszanej przez nich uciążliwości odorowej jaką stwarza obecnie prowadzona przez niego hodowla, stwierdzając, że osoby zgłaszające uwagi cyt.: „nie zapoznały się z dokumentacją Inwestora jaka została stworzona na potrzeby wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach” (powyższe zacytowano gdyż na uwagę zasługuje fakt, że dokumentację stworzono na potrzeby wydania decyzji, a nie realizacji przedsięwzięcia); na słuszne uwagi dotyczące zagrożenia jakie niesie za sobą sadzenie drzew przy budynkach Inwestor rozwinął temat gatunków drzew, które posiadają silne i rozbudowane systemy korzeniowe stwierdzając, że silne rozgałęzienie korzeni zabezpieczają roślinę przed niekorzystnymi zjawiskami atmosferycznymi jednocześnie ustosunkowując się do innej odpowiedzi stwierdzeniem cyt.: „nie są nam znane inwestycje (przedstawione w prasie, mediach czy publikacjach naukowych), które na skutek rozszczelnienia się zbiornika doprowadziłyby do katastrofy ekologicznej”. Odnosząc się do zarzutu korzystania i niszczenia przez Inwestora dróg gminnych i terenów tradycyjnie spacerowych lub sportowych Inwestor stwierdził, że cyt. „Inwestor za użytkowanie tych dróg płaci w podatkach” itp. W swoich odpowiedziach Inwestor nie odniósł się jednak do kwestii kluczowych związanych z naruszeniem własności osób trzecich bezpośrednio sąsiadujących z terenem działki nr 164 w Łeknie, ani możliwości zastosowania nasadzeń na działce, której szerokość zgodnie z przedstawionymi przez Inwestora mapami wynosi 17,76 m.

W odpowiedzi na wystąpienie tut. Organu z dnia 13.09.2017r:

zakwalifikowanych jako ściek. Osobną kwestię stanowi fakt, czy zakładany zbiornik o pojemności zaledwie 10m³ będzie wystarczającym odbiornikiem wód opadowych i roztopowych podczas nawalnych deszczy, spływających z terenu utwardzonego o powierzchni ok. 500m², co miało zabezpieczyć grunty rolne sąsiadujące z terenem inwestycji od strony wschodniej od ich podtapiania przez spływy powierzchniowe z tegoż terenu.

W dniu 1 stycznia 2018r. weszła w życie ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U z 2017r. poz. 1566), która art. 509 zmieniła ustawę o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko tzw. *ustawę o oś* (Dz. U. z 2017r. poz. 1405 ze zm.). Wprowadzone zmiany zgodnie z art. 545 ust. 1 mają zastosowanie również do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy Prawo wodne, tj. 1.01.2018r. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 77 ust. 1 pkt 4 *ustawy o oś* jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 397 ust. 3 pkt 1 lit b) ustawy Prawo wodne organem tym jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Wód Polskich.

Wobec powyższego, zważywszy że przedsięwzięcie stanowiące przedmiot postępowania należy do w/w przedsięwzięć – w toku postępowania, przed wydaniem decyzji zaistniała konieczność uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z nowo powołaną ustawą organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, tj. Dyrektorem Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich ul. Chlebowa 4/8, 61-003 Poznań.

Ponadto z uwagi na przedkładane do RDOŚ w Poznaniu uzupełnienia i wyjaśnienia do raportu konieczne wydało się również wystąpienie o ponowną opinię do PPIS w Wągrowcu.

Wobec powyższego pismem z dnia 22.02.2018r. wystąpiono o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich, ul. Chlebowa 4/8, 61-003 Poznań, natomiast pismem z dnia 01.03.2018r. wystąpiono o ponowne zaopiniowanie realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wągrowcu, ul. Gnieźnieńska 49, 62-100 Wągrowiec.

W odpowiedzi Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Poznaniu postanowieniem nr PO.ZZO.4.436.22.1.2018.JNG z dnia 22.03.2018r. (data wpływu do Urzędu Gminy Wągrowiec w dniu 22.03.2018r.) uzgodnił realizację w/w przedsięwzięcia określając 5 warunków realizacji:

- „a. zaopatrzenie w wodę realizowane będzie z sieci wodociągowej;
- b. ścieki bytowe będą odprowadzane do szczelnego zbiornika bezodpływowego, opróżnianego przez wyspecjalizowane firmy posiadające odpowiedni sprzęt i wywożone do oczyszczalni ścieków;
- c. nawozy naturalne będą gromadzone w sposób zgodny z przepisami szczegółowymi;
- d. zbiornik na gnojowicę musi mieć właściwą pojemność, określoną zgodnie z przepisami szczegółowymi;
- e. nawozy naturalne mają być zagospodarowane na odpowiedniej powierzchni gruntów, określonej zgodnie z przepisami szczegółowymi, przekazanie nadwyżki nawozów powinno się odbyć na podstawie pisemnej umowy”.

Również PPIS w Wągrowcu pismem nr ON.NS-452-4-8/17 z dnia 28.03.2018r. (data wpływu do Urzędu Gminy Wągrowiec w dniu 28.03.2018r.) zaopiniował warunki w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych dla w/w przedsięwzięcia i określając te same co wcześniej warunki realizacji przedsięwzięcia.

W dniu 12.02.2018r. Inwestor przedłożył do akt sprawy Pełnomocnictwo udzielone Panu ~~Januszowi [nazwisko]~~ ~~z siedzibą w Wągrowcu (50-247), przy ul. Paulińskiej 9/4~~

W wykonaniu dyspozycji art. 10 §1 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm.), przed wydaniem decyzji, pismem z dnia 18.04.2018r. zawiadomiono Pełnomocnika Inwestora oraz strony postępowania o zakończeniu postępowania

w przedmiotowej sprawie i umożliwiono im zapoznanie się z aktami sprawy i wypowiedzenie co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie w dniu 23.04.2018r. do Urzędu Gminy Wągrowiec wpłynął kolejny sprzeciw podpisany przez 7 osób, w tym 6 będących stronami w postępowaniu, w którym ponownie podnoszono kwestie związane z uciążliwością hodowli świń w tak dużej skali, ryzykiem zanieczyszczenia wód oraz gleby a także, że realizacja przedsięwzięcia naruszyłaby dobra osób trzecich.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy i kolejnym zawiadomieniu stron postępowania o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, złożenia uwag czy wniosków w dniu 11 grudnia 2018 roku wpłynęło pismo Pani Ireny Szatkowskiej sprzeciwiającej się realizacji planowanej inwestycji, w którym podniesiono następujące argumenty: spadek wartości gruntów Strony, potencjalne zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych w rejonie zainwestowania, uciążliwość odorową, akustyczną oraz negatywne skutki realizacji przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze.

Planowane przedsięwzięcie polegające na budowie budynku inwentarskiego do hodowli w systemie bezściółkowym trzody chlewnej w ilości 1.000 szt. tuczników – tj. 140 DJP wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działce nr 164 obręb ewidencyjny 0010 Łekno. Zgodnie z zamierzeniem Inwestora zwierzęta będą utrzymywane w kojcach, bezściółkowo na ruszcie.

Z przedłożonej dokumentacji wynika, że cyt. „Planowany budynek inwentarski o wymiarach 10,5 m x 100m posiadać będzie powierzchnię 1050 m², z czego pomieszczenie socjalne wraz z częścią magazynową zajmie około 30 m², a korytarz o szerokości 0,8 m będzie miał powierzchnię 80 m². Reszta powierzchni wykorzystana zostanie na potrzeby chowu zwierząt. Aktualnie przyjmuje się, że 1 sztuka tuczniaka potrzebuje około 0,8 – 0,9 m², w związku z czym inwestycja powinna zapewnić około 900 m² powierzchni hodowlanej, spełniając ten warunek (pozostała powierzchnia po odjęciu korytarza i pomieszczeń socjalnych = 940 m²). Z powyższego wynika, że wskazane przez Inwestora wymiary budynku to wymiary wewnętrzne, ponieważ całą powierzchnię Inwestor rozliczył jako użytkową, dzięki czemu wykazał, że wskazana powierzchnia zapewnia minimalne warunki utrzymywania świń, określone w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej.

Oznacza to, że wymiary zewnętrzne budynku, zakładając że mury budynku posiadać będą szerokość ok. 0,5m, będą o ok. 1 m większe niż wskazywane w toku postępowania, czyli 11,5m szerokości i 101m długości, a zatem inne niż deklarowane przez Inwestora na załącznikach graficznych. Potwierdza to również fakt, że zgodnie z dokumentacją przedstawioną przez Inwestora „zbiornik na nawozy naturalne, będzie posiadał wymiary 1,9 m x 1050 m², co daje mu pojemność na poziomie 1995 m³”. Nawet jednak przy takim założeniu Inwestor nie uwzględnił zmniejszenia pojemności zbiornika podrusztowego w związku z koniecznością zlokalizowania w zbiorniku systemu podpór stałych. Z powyższego wynika, że zbiornik będzie zlokalizowany również pod wyodrębnionym w budynku inwentarskim pomieszczeniem socjalnym i magazynowym.

Zgodnie z informacjami zawartymi w raporcie pojemność planowanego zbiornika będzie wystarczająca do magazynowania wyprodukowanych nawozów naturalnych przez okres min. 6 miesięcy, tj. w okresie, kiedy nie może być prowadzone nawożenie na polach. Inwestor nie posiada wystarczającej powierzchni gruntów ornych do zagospodarowania całej wyprodukowanej w gospodarstwie gnojowicy z zachowaniem dawki nie przekraczającej 170 kg azotu w czystym składniku na 1 ha, wobec powyższego część wyprodukowanych w gospodarstwie nawozów naturalnych będzie zbywał podmiotom zewnętrznym do rolniczego wykorzystania zgodnie z zapisami ustawy o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2017 r. poz. 668, z późn. zm.). W toku postępowania Inwestor przedłożył umowę użyczenia gruntów rolnych o powierzchni 94,42ha (nr 5/4, 11, 15, 10 obręb geodezyjny Kiskowo gm. Kiskowo, nr 55, 53, 15, 21 obręb geodezyjny Bliżyce-Wysoka, gm. Skoki.) zawartą z Faust Sp. z o.o. z siedzibą w 62-280 Kiskowo na czas nieokreślony z trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia. Inwestor wskazał również, iż posiada umowę dzierżawy na działki nr 1 obręb Łekno oraz nr 151/4 obręb Brzeźno Stare, zawartą z Parafią Rzymskokatolicką p.w. Św. Apostołów Piotra i Pawła w Łeknie zawartą na czas do 30.09.2019r.

z możliwością natychmiastowego wypowiedzenia w przypadku nieterminowego uregulowania należności, umowę dzierżawy zawartą z Panem Stanisławem K... na dz. nr 226, 151, 228 obręb geodezyjny Łekno zawartą na okres do 10.01.2023r. Powyższe zdaniem Inwestora zapewnia mu zgodne z prawem zagospodarowanie wytworzonej gnojowicy, jednakże organ zwraca uwagę, że zarówno umowy dzierżawy jak i umowy użyczenia mimo iż prawem są dopuszczone, nie posiadają charakteru trwałego tak jak planowana inwestycja. Ponadto w toku prowadzonego przez organ postępowania wyjaśniającego ujawniono, że Inwestor posiada umowę dzierżawy podpisaną w dniu 1.04.2013r. z Panem Stanisławem Graczykiem na działki nr 112, 174, 251/2, 251/3, 469/2 obręb Łekno, której nie wykazał jako grunt na którym będzie stosował do nawożenia gnojowicę. Podpisał również w dniu 30.09.2017r. umowę dzierżawy z PPRiUP „Maj” Sp. z o. o na działkę nr 11/1 obręb geodezyjny Łekno, bezpośrednio przylegającą do Jeziora Łekneńskiego, której nie wykazał ponieważ informacje o gruntach przedłożył organowi wcześniej, tj. 04.08.2017r.

Planowana inwestycja zakłada również budowę silosu paszowego o pojemności 25 Mg, szczelnego zbiornika bezodpływowego na ścieki bytowe, szczelnego zbiornika na wody opadowe i roztopowe, posadowienie agregatu prądotwórczego, budowę stacji transformatorowej, utwardzenie terenu i placów manewrowych oraz wykonanie przyłączy wodociągowych, kanalizacyjnych i elektro-energetycznych. Zgodnie z przedstawionymi informacjami, konstrukcję zbiornika stanowić ma wylewka betonowa, wzmocniona zbrojeniem, wspomagana izolacją foliową i podsypką. Zgodnie z założeniami Inwestora, zbiornik na gnojowicę wkopany będzie w ziemię na głębokość 0,9 m, a dalsza część zbiornika (1,0 m) posadowiona zostanie powyżej powierzchni gruntu. Zgodnie z oświadczeniem Inwestora w ramach planowanej inwestycji zamierzono wykonać wykop do maksymalnej głębokości 0,9 m - będzie to całkowita głębokość wykopów dla budynku inwentarskiego i zbiornika na gnojowicę. W tym miejscu należy zwrócić uwagę, iż zakładając, że pojemność zbiornika ma wynosić 1.995 m³, a konstrukcję dna zbiornika stanowić ma wylewka betonowa, wzmocniona zbrojeniem, wspomagana izolacją foliową i podsypką, a budynek musi posiadać fundament, wykop musi być głębszy niż deklarowany przez Inwestora o ok. 1 m. Szerokość zewnętrzna budynku wynosząca ok. 11,5m (przyjmując że 10,5m stanowi szerokość wewnętrzną) oznacza, że przy szerokości działki wynoszącej 17,76m (jak wynika z dokumentów przedłożonych przez Inwestora), z obu stron budynku, od ściany do granicy działki sąsiedniej pozostaje łącznie 6,26m. Należy zatem stwierdzić, że inwestycja nie będzie mogła być zrealizowana bez naruszenia § 6 ust. 4 pkt 4 i ust. 6 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 roku (Dz. U. z 2014 roku, poz.81) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie, tj. 4 metry od granicy działki sąsiedniej (nie będą przylegać do tego samego rodzaju budowli rolniczych na działce sąsiedniej, zatem odległości tej nie można zmniejszyć).

Ponadto, planowany budynek inwentarski zgodnie z zapisami raportu będzie odizolowany od terenów przyległych, pasem zieleni złożonej z roślinności średnio i wysokopiennej. Z przedłożonych dokumentów wynika, że Inwestor zakłada wzdłuż budynku inwentarskiego dokonać nasadzeń roślinności średnio- i wysokopiennej, tzw. bio-bariery, z rodzimych gatunków takich jak buk zwyczajny, jesion wyniosły, lipa drobnolistna, dąb szypułkowy i bezszypułkowy, sosna czarna, modrzew europejski (drzewa wysokie), olsza czarna, grab zwyczajny, jarząb pospolity (drzewa średniowysokie) oraz głóg, ligustr pospolity, czeremcha amerykańska, róża dzika, bez czarny (krzewy).

Powyższa deklaracja Inwestora, złożona w celu spełnia wymogów § 12 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 roku (Dz. U. z 2014 roku, poz.81) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie, zgodnie z którym: „budowle rolnicze uciążliwe dla otoczenia, w szczególności z uwagi na zapylenie, zapachy lub wydzielanie się substancji toksycznych, powinny być odizolowane od przyległych terenów pasem zieleni złożonym z roślinności średnio- i wysokopiennej”, stanowi część dokumentacji cyt. Inwestora : „sporządzonej na potrzeby wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach” i jest w praktyce niewykonalne.

Nasadzenia powyższe z założenia mają na celu ograniczenie uciążliwości emitowanej z obiektów uciążliwych w szczególności rozprzestrzeniania się zapylenia oraz substancji odorotwórczych. Teren pod nie przeznaczony winien umożliwić sadzenie drzew i krzewów naprzemianlegle w kilku rzędach. Aby spełniały swoją funkcję pasma nasadzeń drzew i krzewów powinny być wysokie i szerokie i czym bardziej zwarte -

tym lepsze, powinny mieć szerokość co najmniej kilku metrów. Drzewa wysoko i średnio pienne, powinny być posadzone tak, aby stykały się tworząc gęsty maszyn, podsadzony krzewami wypełniającymi szczelnie przestrzenie wokół pni.

Proponowane przez Inwestora wąskie pasy nasadzeń, pod samym murem chlewni, składające się z takich gatunków drzew jak np.:

-buk zwyczajny (osiąga wysokość do 30m, średnica korony do 20m, system korzeniowy silnie rozwinięty, wcześniej wytwarza typowy system sercowaty z głęboko, ukośnie wrastającymi w grunt silnymi korzeniami bocznymi);

- jesion wyniosły (osiąga wysokość do 40m, średnica korony do 20m, początkowo rozwija się korzeń palowy, który później zanika i wytwarzają się silne korzenie boczne, szeroko rozprzestrzenione);

- dąb szypułkowy (osiąga wysokość do 50m, średnica korony do 40m, mocny system korzeniowy, początkowo palowy, a z wiekiem wykształca się ukośny system korzeniowy);

- lipa drobnolistna (osiąga wysokość do 30m, średnica korony do 25m, wykształca silny system korzeniowy, z głębokimi korzeniami bocznymi, rozchodzącymi się ukośnie i szeroko);

- modrzew europejski (osiąga wysokość do 30m, średnica korony do 15m, ma zarówno głęboki korzeń główny, jak i silnie rozwinięte korzenie boczne);

nie dość, że nie spełnią swojej roli izolacyjnej, o której mowa w w/w rozporządzeniu, to wskazują na rażąco swobodny stosunek Inwestora do faktycznych zagrożeń, jakie niosą za sobą nasadzenia drzew w bezpośrednim sąsiedztwie zbiornika na gnojowicę. Powyższe nasadzenia, których korony i korzenie po co najmniej kilkanaście metrów będą wrastać w pola uprawne sąsiadów, wskazują również na lekceważące podejście dla dóbr osób trzecich.

Podsumowując należy stwierdzić, że kształt działki, której szerokość w miejscu planowanej realizacji chlewni wynosi 17,76 m przesądza, że przy założeniu iż budynek inwentarski, którego wymiary wynoszą: 10,5m x 100m, już nawet niezależnie od tego czy są to wymiary wewnętrzne czy zewnętrzne, nie będzie mógł być zrealizowany, bez naruszenia §6 ust. 4 pkt 4 i ust. 6 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997r. (Dz. U. z 2014r. poz.81) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie, tj. 4 metry od granicy działki sąsiedniej (nie będą przylegać do tego samego rodzaju budowli rolniczych na działce sąsiedniej, zatem odległości tej nie można zmniejszyć).

Z uwagi na budowę tak dużego budynku inwentarskiego i stosunkowo małą powierzchnię działki należy stwierdzić, że w sposób istotny zostanie zmniejszona bio-retencja na działce inwestycyjnej nr 164 i że zostaną naruszone stosunki wodne na działkach sąsiednich, zwłaszcza że woda opadowa i roztopowa z dachu budynku inwentarskiego zgodnie z zamierzeniem inwestora ma spływać powierzchniowo na tereny zielone, w granicach działki nr 164. Należy tu podkreślić, że inwestor w raporcie rozbieżnie opisuje sposób zagospodarowania wód roztopowych, bowiem raz określa że będą zbierane do zbiornika bezodpływowego o poj. 10 m³ a innym razem że będą odprowadzane powierzchniowo. Niezależnie od tego oba rozwiązania nie zapewniają możliwości ich zagospodarowania w sposób zgodny z przepisami prawa.

Ponadto z uwagi na szerokość działki nasadzenia proponowane przez Inwestora nie spełnią funkcji izolacyjnej gdyż na pasach gruntu szerokości ok. 3 metrów, mierzonego bez ogrodzenia działki do samego muru budynku inwentarskiego, a przecież drzewa nie zostaną posadzone pod okapem dachu, nie da się posadzić i utrzymać trwałego pasa zieleni średnio i wysokopiennej, nie da się zatem zrealizować inwestycji bez naruszenia §12 w/w rozporządzenia.

W miejscu tym należy nadmienić, że właściciele działek sąsiednich stanowczo sprzeciwiają się realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia i nasadzeniom drzew na granicy z ich działkami, co podnosili podczas toczącego się postępowania.

W obowiązujących aktach prawnych brak jest jednoznacznych przepisów dotyczących sadzenia żywopłotów czy drzew od granicy działki. Sprawy zwykle kończą się w sądach, które swoje wyroki opierają o przepisy dotyczące ogrodów działkowych. W wyrokach tych przyjmuje się założenie, że odległość zwartej ściany żywopłotu czy drzew (planowana bio-bariera) od granicy działki sąsiedniej zależy od ich wysokości i nie może być mniejsza niż połowa tej wysokości. Sądy posiłkują się przepisami dotyczącymi ogrodów działkowych, a one określają, że drzew wysokich nie można sadzić bliżej niż 5 m od granicy. W sprawach

tych ma natomiast zastosowanie art. 144 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2018 roku, poz. 1025), zgodnie z którym właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych.

Prawo własności nie jest zatem prawem absolutnym, niepodlegającym żadnym ograniczeniom, gdyż w obszarze prawa sąsiedzkiego spotykamy się z generalnym przepisem ograniczającym wykonywanie prawa własności nieruchomości w sposób zakłócający korzystanie z nieruchomości sąsiednich.

Niewątpliwie działaniem takim będzie posadzenie drzew przy samej granicy działki, co powodować będzie zacienienie nieruchomości sąsiedniej, wyjałowienie gruntów rolnych, ograniczenie uprawy całej działki w jej granicach geodezyjnych (z uwagi na rozrost systemu korzeniowego drzew i gałęzi poza terenem działki, do której inwestor posiada tytuł prawny), utrudnienia w uprawie i niszczenie maszyn rolniczych. Planowane działanie Inwestora ewidentnie narusza zapisy art. 144 Kodeksu cywilnego.

Ponadto, zgodnie z art. 150 Kodeksu cywilnego właściciel gruntu może obciąć i zachować dla siebie gałęzie i korzenie przechodzące z sąsiedniego gruntu (...). Powyższe oznacza że Inwestor w celu zapewnienia trwałości i żywotności pasa zieleni izolacyjnej, tak trwałego jak budowla wymagająca odizolowania, co jest istotą §12 w/w rozporządzenia powinien stworzyć go w całości na gruncie własnym w takiej odległości od działek sąsiednich aby ich użytkowanie nie zakłócało wzrostu roślinom, które spełnią swoją rolę izolacyjną dopiero wtedy gdy będą odpowiednio wysokie. W przedmiotowym przypadku zarówno korzenie, jak i korony drzew wykraczałyby poza działkę, do której Inwestor posiada tytuł prawny, mogłyby zatem być systematycznie redukowane przez sąsiadów, co uniemożliwiłoby drzewom normalny wzrost i przeżycie.

W swoich zamierzeniach Inwestor nie wziął pod uwagę również faktu, że drzew i dużych krzewów nie wolno sadzić zbyt blisko obiektów budowlanych, ponieważ posadzone tuż przy budynku drzewa gdy się rozrosną mogą uszkadzać elewację lub pokrycie dachu, a korzenie - fundamenty, w tym przypadku mogą powodować rozszczelnienie zbiornika na gnojowicę, co przy zakładanej skali ilości powstającej gnojowicy w sposób znaczący zanieczyściłoby wody gruntowe oraz oddalony o niespełna 150m w kierunku wschodnim i zgodnie ze spadkiem terenu - Kanał Łekneński. Zatem powtórzyć należy za Kodeksem Cywilnym, że właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które zakłócałyby korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych. Oznacza to, iż inwestor nie może sadzić drzew ani krzewów na swojej nieruchomości w taki sposób, że spowoduje to na przykład zacienienie sąsiednich nieruchomości lub inne negatywne oddziaływania. W niniejszym przypadku biorąc pod uwagę szerokość działki trudno uniknąć sytuacji, w której nasadzenia nie będą miały wpływu na nieruchomości sąsiednie.

Słusznie problem ten podnosili mieszkańcy w swoich protestach a do którego bardzo lekceważąco, bez zachowania jakiejkolwiek przezorności podszedł Inwestor twierdząc, że nie są mu znane inwestycje (przedstawione w prasie, mediach czy publikacjach naukowych), które na skutek rozszczelnienia się zbiornika doprowadziłyby do katastrofy ekologicznej. Korzenie drzew mogą powodować również zarastanie niesymetrycznych podziemnych urządzeń drenarskich odwadniających okoliczne grunty rolne, które w sąsiedztwie rurociągu występującego na skraju działki mogą istnieć, a o czym informacji w toku postępowania nie przedłożono.

Ponadto spadające jesienią liście z drzew, które z założenia mają być wysokie i posiadać bujne korony, mogą uszkadzać wentylatory zaplanowane na dachu budynku i powodować ich wadliwe działanie. Wadliwe działanie systemu wentylacyjnego natomiast negatywnie wpłynie na warunki życia zwierząt, temperaturę i wilgotność w obiekcie, a co za tym idzie zwiększy emisję substancji odorotwórczych. Nasadzenie drzew na terenie o szerokości ok. 3 metry, pomijając w/w kwestie odległości od granic działki i budynku inwentarskiego, sprawia iż dla planowanego obiektu inwentarskiego nie będzie możliwości stworzenia drogi pożarowej. Podkreślenia wymaga fakt, że działka zostanie ogrodzona płotem z betonowym fundamentem, (który wg Inwestora ma ograniczać spływy powierzchniowe na działki sąsiednie), teren pomiędzy płotem, a budynkiem ma zostać obsadzony drzewami, wewnętrzny korytarz zaplanowano wąski, tj. o szerokości zaledwie 0,8m. Powyższe rozwiązania uniemożliwią w przyszłości Inwestorowi jakikolwiek

przejazd na zachodnią, zadarnioną część działki, np. w celach ppoż., w przypadku wystąpienia poważnej awarii i katastrofy naturalnej lub budowlanej, w celu wykoszenia trawy lub jej wywieżenia, dokonania naprawy elewacji, orynnowania, znajdującego się tam urządzenia melioracyjnego, itp.

Powyższe z uwagi na przepisy ppoż. stanowi również naruszenie §5 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997 roku (Dz. U. z 2014 roku, poz. 81) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie, zgodnie z którym do budowli rolniczych (...) należy zapewnić dojścia i dojazdy (...) w tym drogi pożarowe, określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej.

Mając powyższe na uwadze, już w początkowym toku prowadzonego postępowania, organ prowadzący postępowanie, będący jednocześnie organem realizującym zadania z zakresu gospodarki przestrzennej, chcąc uświadomić Inwestorowi przyszłe problemy związane z brakiem możliwości realizacji inwestycji w planowanym przez niego zakresie, a wynikające z prawa budowlanego, pismem z dnia 18.05.2016r., wystąpił do Pani Marii Adamskiej, tj. osoby posiadającej kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty, w celu ustalenia czy na działce nr 164 obręb Łekno, przy zachowaniu obowiązujących przepisów ppoż. oraz przepisów budowlanych, w tym §6 ust. 4 pkt. 4 oraz §12 Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997r. (Dz. U. z 2014r. poz.81) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie, będzie możliwe zlokalizowanie planowanego budynku chlewni i towarzyszącej mu infrastruktury. Przeprowadzenie powyższej analizy miało na celu, wyprzedzająco, ustalenie czy planowane przedsięwzięcie spełni wymogi warunkujące jego późniejszą realizację, czy kształt działki umożliwi Inwestorowi realizację zamierzenia w planowanej przez niego koncepcji, bez naruszania przepisów i własności osób trzecich.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. (Dz. U. z 2003r. Nr 164, poz. 1588) w sprawie sposobu ustalania wymogów dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dokonując analizy urbanistycznej wyznaczono wokół terenu objętego wnioskiem obszar, w którym przeprowadzono analizę funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w zakresie warunków, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1-5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Możliwość wydania decyzji o warunkach zabudowy jest uzależniona od łącznego spełnienia wszystkich warunków wskazanych w ww. przepisie. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. 2015, poz. 199) wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków:

- 1) co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu;
- 2) teren ma dostęp do drogi publicznej;
- 3) istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;
- 4) teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1;
- 5) decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi.

Przywołany wyżej przepis dokładnie określa przesłanki uzależniające wydanie pozytywnej decyzji w zakresie ustalenia warunków zabudowy. Przepis ten nie pozostawia wątpliwości, że obowiązek spełnienia tych przesłanek w odniesieniu do nowej zabudowy, obejmuje konieczność ich kumulatywnego wypełnienia. Brak zrealizowania którejkolwiek przesłanki musi skutkować odmową wydania warunków zabudowy (wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 26.06.2013r. sygn. akt II SA/Go 373/13).

Po przeprowadzeniu analizy stanu faktycznego i prawnego obszaru analizowanego, urbanista ustalił, iż nie są łącznie spełnione warunki określone w art. 61 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4 i 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ponieważ nie zostanie spełniony warunek 5, tj. decyzja nie będzie zgodna z przepisami odrębnymi. Powyższe stwierdzenie zostało uzasadnione naruszeniem przepisów

Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997r. (Dz. U. z 2014r. poz.81) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie, w zakresie odległości budynku od granic działki, braku miejsca na wykonanie nasadzeń izolacyjnych, zmianę stosunków wodnych na działkach sąsiednich, emisji substancji i hałasu na etapie budowy i eksploatacji inwestycji.

Wątpliwość urbanisty wzbudził również fakt, czy niespełna 4 metrowy pas stanowi wystarczająco szeroki pas na realizację zieleni, która zagwarantuje odpowiednią izolację pomiędzy terenami przyległymi, a planowaną inwestycją. Urbanista zwrócił również uwagę na fakt, że eksploatacja planowanej inwestycji będzie wiązała się także z emisją hałasu. I chociaż obecnie teren przeznaczony pod inwestycje jest otoczony niezabudowanymi gruntami rolnymi, to należy mieć na uwadze art. 61 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który umożliwia rolnikom posiadającym gospodarstwa rolne o powierzchni odpowiadającej średniej powierzchni gospodarstwa rolnego w Gminie Wągrowiec, wydzielenie obszaru na siedlisko, tj. miejsce zamieszkania oraz bazę i zaplecze tego gospodarstwa w obszarach rolnych, o rozproszonej zabudowie. Zatem nie jest przesądzone, że w przyszłości w bliskim sąsiedztwie przedmiotowej działki nie powstaną budynki mieszkalne w ramach siedlisk rolniczych, dla których planowany budynek inwentarski i związane z jego funkcjonowaniem emisje będą stwarzały uciążliwości dla osób trzecich.

Reasumując, przeprowadzona przez osobę uprawnioną analiza, potwierdziła, że pozytywnie rozpatrzenie wniosku o ustalenie warunków zabudowy w niniejszej sprawie nie będzie możliwe.

O powyższych ustaleniach poinformowano Inwestora w postanowieniu z dnia 23.06.2016r., w którym jednocześnie zobowiązano go do sporządzenia raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Uświadomienie Inwestorowi tego faktu z punktu widzenia organu prowadzącego postępowanie było bardzo istotne, aby nie narażał się na opracowywanie dokumentacji dla inwestycji która z uwagi na przepisy budowlane nie będzie mogła zostać zrealizowana. Mimo to Inwestor zignorował te informacje.

Odnosząc się do zapisów decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile znak: SKO.4150.851.14.2018.OŚ z dnia 22 czerwca 2018 roku, iż „nie mogą mieć wpływu na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy dywagacje organu dotyczące ewentualnej możliwości wydania w przyszłości decyzji o warunkach zabudowy dla wnioskowanego przedsięwzięcia, albowiem kwestie te nie podlegają badaniu w toku postępowania dotyczącego środowiskowych uwarunkowań” tutejszy Organ nie podziela powyższego stanowiska.

Decyzja o uwarunkowaniach środowiskowych określa uwarunkowania dla realizacji danego przedsięwzięcia. Należy jednak podkreślić, że jej uzyskanie nie upoważnia inwestora do rozpoczęcia realizacji przedsięwzięcia - aby rozpocząć ten etap niezbędne jest pozyskanie np. decyzji o warunkach zabudowy. Obydwie ww. decyzje wydaje ten sam Organ – w tym przypadku Wójt Gminy Wągrowiec. Wobec powyższego wydanie zgody na realizację inwestycji w pierwszym etapie postępowania administracyjnego wiedząc, iż ten sam podmiot nie uzyska pozytywnej decyzji ustalającej warunki zabudowy, byłoby świadomym wprowadzaniem Inwestora w błąd.

W opinii tut. Organu relacja pomiędzy decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, a decyzją określającą warunki zabudowy winna być klarowna i już na pierwszym etapie uzyskiwania pozwoleń wykazywać czy dana inwestycja jest możliwa do realizacji, czy też nie.

O ile decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie rozstrzyga kwestii spadku cen gruntów po realizacji przedsięwzięcia, o tyle przeanalizowano problem potencjalnego zanieczyszczenia wód, oddziaływania na sąsiednie działki oraz odorów i uwzględniono wniesione w tym temacie uwagi społeczeństwa.

W chwili obecnej brak jest możliwości oceny uciążliwości odorowej planowanej inwestycji, gdyż ustawodawca nie podjął takich aktów prawnych. Brak normy ustawowej nie oznacza jednak że uciążliwości odorowe nie występują. Z przeprowadzonej w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko analizy rozprzestrzeniania się substancji w powietrzu wynika, że emisje z budynku inwentarskiego siarkowodoru, amoniaku, tlenków azotu, tlenku siarki, dwutlenku siarki, (w tym z przechowywania gnojowicy) nie będą powodować przekroczenia dopuszczalnych częstości przekroczeń określonych w

Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku (Dz. U. z 2010 roku Nr 16, poz. 87) poza terenem działki nr 164 obręb Łekno, nie oznacza to jednak że nie będą powodowały uciążliwości odorowej.

Należy jednakże zaznaczyć, że emisja odorantów nie będzie występowała tylko w miejscu inwestycji, ale także na polach uprawnych, gdzie Inwestor zamierza stosować gnojowicę do nawożenia. Zgodnie z danymi przedłożonymi w raporcie będą to działki numer 1, 409, 226, 151, 228, 160, 128, 166, 164 obręb geodezyjny Łekno, nr 151/4 obręb geodezyjny Brzeźno Stare, nr 29 obręb geodezyjny Koninek, nr 83 i 81/4 obręb geodezyjny Bracholin, nr 5/4, 11, 15, 10 obręb geodezyjny Kiskowo gm. Kiskowo, nr 55, 53, 15, 21 obręb geodezyjny Bliżyce-Wysoka, gm. Skoki.

Mając zatem na uwadze, że objęte analizą emisje siarkowodoru, amoniaku, tlenków azotu, tlenku siarki, dwutlenku siarki, mimo iż zgodnie z zapisami przedłożonego przez Inwestora raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko nie przekraczają dopuszczalnych norm stężeń, nie chronią mieszkańców Łekna przed uciążliwością zapachową. Kierując się zatem zasadą przezorności, z uwagi na skalę przedsięwzięcia (hodowla łącznie 140,00 DJP) założono, że planowane przedsięwzięcie spowoduje wystąpienie emisji uciążliwych odorów. Mieszkańcy przewidują iż ogólna wieloobszarowa uciążliwość jaka będzie występować po realizacji inwestycji będzie znacząca, ponieważ porównują ją z obecną uciążliwą hodowlą, prowadzoną przez Inwestora na mniejszą na skalę.

Zdaniem organu prowadzącego postępowanie, również przemieszczanie się z gnojowicą dużymi beczkami na tak znaczne odległości powoduje zwiększenie ryzyka wystąpienia zanieczyszczenia środowiska w przypadku np. awarii pojazdu, beczki lub kolizji drogowej. Pobocznie organ podnosi, że każda z umów na odbiór gnojowicy może być wypowiedziana w terminie od 1 do 3 miesięcy, co w konsekwencji stwarza zagrożenie właściwego zagospodarowania gnojowicy.

Odnosząc się do zastrzeżeń dotyczących zagrożenia zanieczyszczenia wód tut. Organ podziela złożone przez społeczeństwo uwagi w tym zakresie.

Z uwagi na lokalizację planowanego przedsięwzięcia w sąsiedztwie Kanału Łekneńskiego, w przypadku realizacji przez Inwestora zakładanych „nasadzeń izolacyjnych”, istnieje realne ryzyko rozszczelnienia podrusztowego zbiornika na gnojowicę i przedostanie się nawozu do wód i ich zanieczyszczenie. Wobec powyższego tut. Organ nie podziela stanowiska Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, że „nie przewiduje się negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko gruntowo – wodne, w tym wody podziemne i powierzchniowe”.

Należy także zaznaczyć, że zgodnie z rozporządzeniem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 roku w sprawie określenia w regionie wodnym Warty wód powierzchniowych i podziemnych wrażliwych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz obszaru szczególnie narażonego, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2017 roku, poz. 1638) planowana inwestycja będzie znajdowała się na obszarze szczególnie narażonym, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do wód powierzchniowych należy ograniczyć.

Zgodnie z art. 81 ust. 3 *ustawy o oś* przeanalizowano wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na cele środowiskowe wyznaczone dla jednolitych części wód. Przedmiotowa inwestycja zlokalizowana będzie w granicach Jednolitej Części Wód Podziemnych JCWPd Nr 42 o dobrym stanie ilościowym i chemicznym, niezagrażonej nieosiągnięciem celów środowiskowych dla niej wyznaczonych. Ponadto, przedsięwzięcie będzie realizowane w zlewni Jednolitej Części Wód Powierzchniowych „Nielba” o kodzie PLRW6000251865299 statusie „naturalna część wód”, o słabym stanie, zagrożonej nieosiągnięciem celów środowiskowych. Po szczegółowej analizie zamierzenia inwestycyjnego organ prowadzący postępowanie nie może, tak jak to zrobiły organy uzgadniające stwierdzić, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie będzie miała negatywnego wpływu na osiągnięcie celów środowiskowych określonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

Zdaniem organu, przedsięwzięcie zrealizowane w zamierzonym zakresie zwiększa ryzyko rozszczelnienia zbiornika na gnojowicę, co przy nasadzeniu drzew przy samym fundamencie obiektu jest tylko kwestią czasu, może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych, zwłaszcza że zlokalizowany ma zostać w odległości ok. 150m od Kanału Łekneńskiego. Ponadto z punktu widzenia uciążliwości odorowych jak i spływów powierzchniowych do w/w Kanału większe zagrożenie stanowi możliwość

rozlewania przez inwestora gnojowicy na okolicznych gruntach rolnych ze względów ekonomicznych. Zgodnie z art. 81 ust. 3 jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

Zapisy zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, twierdzące, iż planowana inwestycja nie wpłynie znacząco na pogorszenie stanu środowiska zdaniem mieszkańców są niewłaściwe i mogą doprowadzić do naruszenia zasad zrównoważonego rozwoju. Łekno to malowniczo położona nad Jeziolem Łekneńskim i Kanałem Łekneńskim wieś, leżąca na Szlaku Cysterskim i Piastowskim. Na mapie kulturowej Polski Łekno od wczesnego średniowiecza stanowiło jeden z najważniejszych punktów osadniczo-kulturowych. Urbanistyczny układ Łekna został w całości wpisany do rejestru zabytków. W Łeknie znajduje się szereg zabytków: późnogotycki kościół św. Piotra i Pawła z połowy XVI w. z barokowym ołtarzem głównym z I połowy XVIII w., z rzeźbą Matki Boskiej z Dzieciątkiem z początku XVII w. oraz drewnianymi rzeźbami biskupów z okresu późnego gotyku (XVI w.), nieczynny, neogotycki kościół poewangelicki z końca XIX w., dawna pastorkówka z XIX w., otoczona okazałymi, starymi, pomnikowymi lipami a na łące nieopodal doskonale widoczne jest owalne grodzisko stożkowate. Organ uwzględnił również oddziaływanie inwestycji na takie obiekty jak Zespół Szkolno-Przedszkolny, Gminny Ośrodek Kultury wraz z biblioteką, sala widowiskowa, Ochotnicza Straż Pożarna, Przychodnia zapewniająca specjalistyczną opiekę lekarską i stomatologiczną, apteka oraz sieć sklepów spożywczo-przemysłowych. Na terenie Łekna czynnie działa Ochotnicza Straż Pożarna, Koło Gospodyń Wiejskich, Klub Seniora, Koło Pszczelarzy, a także Towarzystwo Miłośników Łekna. Powyższe uwarunkowania wyznaczają turystyczno-rekreacyjny kierunek rozwoju Łekna, miejsca oddalonego od aglomeracji i budowli o charakterze przemysłowym a realizacja inwestycji, może naruszyć spokój i równowagę oraz może być działaniem naruszającym jakość i standard życia.

Z uwagi na rodzaj, charakter i zakres inwestycji właściciele nieruchomości położonych na terenie wsi Łekno będą narażeni na uciążliwości związane z jej funkcjonowaniem (w tym przede wszystkim odory), co narusza zasady współżycia społecznego. Podejmując zamierzenie realizacji tego typu inwestycji należy mieć na uwadze nie tylko czynnik ekonomiczny, ale również ekologiczny i społeczny. Na podstawie zgromadzonych materiałów nie można wykluczyć, że projektowane przedsięwzięcie nie będzie stanowić zagrożenia dla środowiska społeczno – przyrodniczego. Przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 66 ust. 3 i 6a *ustawy o oś* obejmuje również przedsięwzięcie w kontekście zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz jego oddziaływania nie tylko na rośliny, zwierzęta, wodę i powietrze ale również ludzi. Zgłaszane w toku prowadzonego postępowania liczne uwagi obrazują, iż uciążliwości jakie wiążą się z realizacją i eksploatacją inwestycji taką jak przedmiotowa, wykraczają poza miarę akceptowalną społecznie i nie mogą zostać przez organ prowadzący postępowanie zignorowane.

Kierując się art. 80 ust. 2 *ustawy o oś*, zgodnie z którym decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się po stwierdzeniu zgodności jej lokalizacji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego o ile plan ten został uchwalony, należy stwierdzić, że na działce na której planowana jest realizacja przedsięwzięcia nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Działając zgodnie z art. 80 ust. 1 pkt 1 *ustawy o oś*, wydając niniejszą decyzję kierowano się wynikami uzgodnień i opinii o których mowa w art. 77 ust. 1 w/w ustawy, ustaleniami zawartymi w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i uzupełnieniach do raportu przedkładanych przez Inwestora w toku prowadzonego postępowania oraz wynikami przeprowadzonego postępowania z udziałem społeczeństwa, tj. wynikami i ustaleniami które opisano w pierwszej części niniejszego uzasadnienia.

Należy zaznaczyć, że przypadków opisanych w art. 80 ust. 2 i 81 ust. 1 i 2 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w których organ właściwy odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, nie należy traktować jako katalogu zamkniętego (vide wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z 30 stycznia 2018 r., sygn. akt II SA/Ke 859/17, CBOSA).

Odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie budynku inwentarskiego do hodowli trzody chlewnej wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na działce nr 164 obręb ewidencyjny Łekno, Gmina Wągrowiec, poparta jest zasadą uwzględniania z urzędu interesu społecznego i słusznego interesu obywateli. Uwzględniając sprzeciwy mieszkańców, właścicieli nieruchomości, użytkowników gruntów wsi Łekno, jak i słuszne obawy w kwestii potencjalnego zanieczyszczenia wód, oddziaływania na mienie osób trzecich oraz uciążliwości zapachowych (odorów), brak stwierdzonych możliwości spełnienia wymogów warunkujących jego późniejszą realizację wynikających z Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 7 października 1997r. (Dz. U. z 2014r. poz.81) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie, organ prowadzący postępowanie, będący jednocześnie organem realizującym zadania z zakresu gospodarki przestrzennej nie uzgodnił warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Determinacja mieszkańców i podejmowane wspólne działania pokazują jak ważny jest dla nich problem właściwych warunków egzystencji w miejscu zamieszkiwania. Są negatywnie nastawieni do planowanego do realizacji przedsięwzięcia, gdyż proponowana produkcja trzody nie jest hodowlą tradycyjną, a produkcją przemysłową- kontraktową, która powoduje, że ta pierwsza jest coraz mniej opłacalna. Swoje odczucia mieszkańcy artykułują między innymi w oparciu o uciążliwości powodowane dotychczasową hodowlą przemysłową prowadzoną przez Inwestora w centrum miejscowości Łekno.

Jak wspomniano wcześniej Polska nie ma uregulowań prawnych w zakresie dopuszczalnych norm substancji odorotwórczych w powietrzu atmosferycznym, natomiast w przedłożonym raporcie przedstawione zostały obliczenia w zakresie uciążliwości odorowej pochodzącej z planowanego obiektu tylko w zakresie teoretycznym. Nie oznacza to jednak - wbrew stanowisku inwestora, że oddziaływanie obiektów inwentarskich na jakość powietrza w rejonie zainwestowania nie będzie miało istotnego wpływu i nie wpłynie znacząco na jakość życia. Na podstawie Raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie można wykluczyć, że planowana inwestycja będzie negatywnie oddziaływać na zdrowie okolicznych mieszkańców.

Należy jednocześnie podkreślić, iż dane zawarte w Raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko pochodzą sprzed ponad 20 lat. Są to więc dane nieaktualne i niemiarodajne. W aktualnym prawodawstwie obowiązują już zalecenia dotyczące intensywnego chowu świń, między innymi w zakresie dopuszczalnych poziomów emisji substancji do powietrza na podstawie decyzji wykonawczej Komisji Unii Europejskiej 2017/302 z dnia 15 lutego 2017 r.

Art. 62 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U z 2018 roku, poz. 2081) nakazuje ogólną ocenę wpływu inwestycji na zdrowie ludzi i warunki ich życia oraz ocenę środków zapobiegających negatywnemu oddziaływaniu. Jednym z kluczowych mierników negatywnego oddziaływania na środowisko są protesty społeczne.

W niniejszej sprawie, Organ rozważył wszystkie kwestie, w tym m.in. uciążliwości odorów wykraczających swym zasięgiem poza obszar inwestycji, szkodliwość emisji przede wszystkim amoniaku i siarkowodoru. Należy zaznaczyć, iż Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wągrowcu w swojej opinii również pisze: „(...) w tego typu inwestycjach, przyczyną konfliktów społecznych mogą być emisje odorów (...)”.

Brak możliwości dokonania miarodajnej analizy emisji odorów ze względu na brak stosownych uregulowań prawnych, powoduje, że realizacja planowanego przedsięwzięcia narusza zasadę zrównoważonego rozwoju, wyrażoną art. 3 pkt 50 ustawy z dnia 21 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 roku, poz. 799).

W myśl wyżej przywołanego przepisu „*przez zrównoważony rozwój rozumie się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspakajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia jak i przyszłych pokoleń*”.

Odnosząc powyższą definicję do przedmiotowego postępowania stwierdza się, że zasada zrównoważonego rozwoju służy do rozwiązywania konfliktów między wartościami konkurującymi ze sobą,

przy czym jedną z tych wartości jest ochrona środowiska, a drugą wolność gospodarcza oparta na własności prywatnej.

Nie ulega wątpliwości, że zapach pochodzący z tak dużej hodowli będzie charakterystyczny, odczuwalny i rozpoznawalny. Występowanie uciążliwości zapachowych nie będzie sporadyczne czy okresowe, a częste, biorąc pod uwagę planowane dwa cykle w ciągu roku. Organ poddaje w wątpliwość założone przez Inwestora 2 cykle produkcyjne w ciągu roku. Według danych z zakresu technologii tuczuby trzody chlewnej jeden cykl może wynieść maksymalnie od 3 do 4 miesięcy. W związku z powyższym w ocenie organu ilość cykli produkcyjnych w ciągu roku będzie większy aniżeli zakłada Inwestor a co za tym idzie ilość produkowanej gnojowicy będzie też znacznie większa a pojemność zbiorników na gnojowicę niewystarczająca.

Wobec powyższego uznano wartość ochrony środowiska i społeczeństwa nad interesem inwestora.

Dokonując oceny możliwości realizacji danego przedsięwzięcia organ administracji publicznej powinien kierować się także ogólnymi zasadami prawa środowiska, w tym wyrażoną w art. 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska zasadą przezorności. Zasada ta dopuszcza sięganie po środki ochrony środowiska, w tym reglamentacyjne polegające na zakazie podejmowania pewnych działań, czyli ich udowodnienia w sposób wolny od wątpliwości, lecz może opierać się na uprawdopodobnieniu i wynikającej z niego hipotezie co do potencjalnego wpływu tych działań na środowisko (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 15 marca 2018 r., sygn. akt II OSK 2297/17, CBOSA).

Podkreślenia również wymaga, że istotą zasady przezorności jest przyjęcie, iż w sytuacji, kiedy nie można wiarygodnie uzasadnić, że oddziaływanie jest nieznaczące, może być ono znaczące, a racjonalne wątpliwości co do ryzyka wystąpienia oddziaływania są przesłanką na rzecz dokonania oceny i zawsze interpretuje się je na korzyść środowiska, a nie na korzyść inwestycji (vide wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 5 kwietnia 2017 r., sygn. akt II OSK 2002/15, CBOSA). Przepis art. 6 ust. 2 wyżej cytowanej ustawy stanowi wszakże bezpośrednie odbicie zasady ostrożności i nakłada na organy ochrony środowiska obowiązek rozstrzygania z jej uwzględnieniem. Z zasady ostrożności wynika ciążący na wszystkich podmiotach obowiązek dołożenia należytej staranności w ocenie skutków, jakie dla środowiska może przynieść nowa inwestycja czy działalność. Ponadto gwarancji zapewnienia najmniejszej uciążliwości przedsięwzięcia na środowisko, w tym na zdrowie i życie człowieka, nie można rozpatrywać wyłącznie z punktu widzenia regulacji prawnych zawartych np. w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, ale należy postrzegać je całościowo, uwzględniając przede wszystkim przepisy szczególnie związane z realizacją już konkretnego procesu inwestycyjnego, w tym normy społeczne.

Realizacja przedsięwzięcia w sposób istotny wpłynie na pogorszenie warunków środowiska i egzystencji ludzi w przedmiotowym obszarze. Nie ulega żadnej wątpliwości, że przedsięwzięcie będzie związane z emisją odorów złoonych. Stanowią one nie tylko istotną uciążliwość dla mieszkańców wsi Łekna oraz okolicznych miejscowości, ale również hodowla trzody związana jest z emisją gazów, które stanowią zagrożenie dla środowiska tj. amoniaku i siarkowodoru.

To, że inwestor zakłada ich emisję zgodną z poziomem ustalonym obowiązującymi przepisami nie wyklucza nie tylko negatywnego oddziaływania na środowisko, ale również ich przekroczenia wynikającego z uwarunkowań planowanej działalności czy czynników obiektywnych np. warunków atmosferycznych. Teza ta jest tym bardziej uzasadniona, że emisje co do zasady nie są monitorowane w sposób ciągły a w przedłożonym raporcie przedstawione zostały obliczenia w zakresie uciążliwości odorowej pochodzącej z planowanego obiektu tylko w zakresie teoretycznym, najbardziej sprzyjającym i korzystnym dla inwestora. Z obowiązującego orzecznictwa wynika, że standardy emisyjne są podstawowym instrumentem prawnym zapewnienia realizacji zasad: prewencji i przezorności przy ocenie działalności podmiotu korzystającego ze środowiska polegającej na eksploatacji instalacji. Służą one bowiem osiągnięciu celów ochrony środowiska (vide wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 24 stycznia 2017 roku, sygn. akt IV SA/Wa 2181/16, CBOSA). Dokonując oceny wystąpienia przesłanek w postaci powodowania: pogorszenia stanu środowiska w znacznych rozmiarach lub zagrożenia zdrowia ludzi należy rozważyć zastosowanie w niniejszej sprawie zasady przezorności i tym samym wykluczyć w ogóle dopuszczalność realizacji przedsięwzięcia. Skoro bowiem z natury rzeczy planowane do realizacji przedsięwzięcie związane jest zawsze z wystąpieniem niekorzystnych czynników oddziałujących na wszystkie komponenty środowiska i

generujących zagrożenia dla zdrowia ludzi, to nawet rozwiązania technologiczne i techniczne o najwyższym standardzie nie wykluczą ich wystąpienia. Nie jest przy tym niezbędne udowodnienie powstania skutków i wykazanie związku przyczynowego między nimi, a planowaną przez dany podmiot działalnością. W związku z tym, w celu wykluczenia ich alokacji konieczne jest ich prewencyjne wyeliminowanie niezależnie od udowodnienia powstania skutków. Przy tym brak norm prawnych w zakresie oddziaływań odorowych powodowanych przez eksploatację instalacji przedmiotowego rodzaju nie może usprawiedliwiać braku stosowania instrumentów prawnych wynikających z zasad: prewencji i przezorności. Należy również dodać, że organy ochrony środowiska mają obowiązek nie dopuszczać do realizacji przedsięwzięcia, którego skutków w czasie jego eksploatacji nie będzie można zahamować lub zlikwidować (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 12 lutego 2018 roku. Sygn. akt II OSK 1157/17, CBOSA).

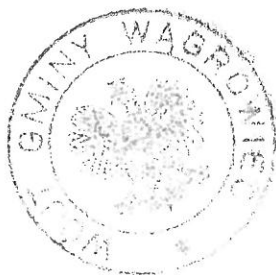
W tym miejscu należy wskazać, że nawet pozytywne uzgodnienia ze strony organów współdziałających (RDOŚ, PPIS) nie są wiążące dla organu określającego środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Pozytywne uzgodnienie nie obliguje organu do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w sytuacji, gdy organ z uzasadnionych przyczyn nie akceptuje któregośkolwiek z istotnych ustaleń lub warunków określonych w postanowieniu organu uzgadniającego (vide wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 1 lipca 2016., sygn. akt II OSK 339/15, CBOSA).

Analizując powyższe zapisy tut. Organ jeszcze raz wspomni zapis 17 punktu postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu znak: WOO-I.4242.164.2017.KB.7: „Wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych odprowadzać w sposób niezorganizowany do gruntu w granicach nieruchomości, do której Inwestor posiada tytuł prawny, bez powodowania szkody dla terenów sąsiednich”. Jak już zostało opisane i wyjaśnione wcześniej, warunek ten, przy wielkości oraz kształcie i konfiguracji terenowej działki, jest niewykonalny. W związku z powyższym, zaszły kolejne przesłanki do odmowy zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

Po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy oraz uwzględniając obowiązujące orzecznictwo orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile za pośrednictwem Wójta Gminy Wągrowiec, w terminie 14 dni od daty otrzymania decyzji.

Otrzymują:

- 1/ Pełnomocnik Inwestora
 - 2/ Strony postępowania,
 - 3/ Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu
 - 4/ Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Wągrowcu
 - 5/ Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wody Polskie Zarząd Zlewni w Poznaniu
- 6/a/a.